

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. гр.Монтана, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря ПЕПА В. ИЛИЕВА
в присъствието на прокурора Г. Н. Б.
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20211630201463 по описа за 2021 година

Производството е по чл.375 и сл. НПК.

Постъпило е от Районна прокуратура - Монтана постановление от 29.12.2021г., съдържащо обвинение спрямо обв.В. Д. Й. с посочени настоящ адрес в гр.Нюрнберг, ФРГ и съдебен адрес в РБ чрез адв. А.А. от МАК за извършено престъпление по чл.313, ал.1 от НК.

В съдебно заседание представителя на РП - Монтана излага доводи за приложение на чл.78а от НК по отношение на обв.Й., поддържайки обвинението.

Обв.Й. в рамките на ДП е заявил, че не знаел какво означава обичайно пребиваване и, че не желае предявяване на разследването.

Редовно призован за съдебно заседание, обв.Й. не се явява, вместо него се явява адв.А.А. от МАК, който пледира за приложение на чл.78а от НК чрез налагане на минималния размер глоба.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Обв.В.Д. ИОЦОВ, ЕГН ***** е с постоянен адрес в гр.Берковица,

ул.Чайка № 1, но от 2014 год. пребивава във Федерална Република Германия (ФРГ) с родителите си - С.В.Н. и Д.А. Й., които работят в гр.Нюрнберг.

В ОД МВР - Монтана постъпили документи от компетентните германски власти относно извършените регистрации на обв.Й. и наложени санкции за извършени от него нарушения на правилата за движение, послужили за законен повод за образуване на наказателното производство. Според информацията свидетелство за управление на мпс на обв.Й. било отнето от компетентните германски власти след установено на 29.08.2019 год. управление на мпс след употреба на амфетамин.

Обв.Й. бил адресно регистриран на 01.10.2014 год. на адрес Гросенкнетен от Алхорн, Вехтаер Щтрассе 9 до 01.10.2017 год., след което на адрес Гросенкнетен от Алхорн, Бухенвег 17.

Той бил осъден от Окръжен съд - Вилдесхаузен за извършени престъпления - фалшифициране на документи и шофиране без разрешително за шофиране (установено било, че управлявал мпс по обществен път с неистинско българско свидетелство за управление на мпс) на наказание глоба от 400 евро. Присъдата не била изпратена за признаване по законовия ред в България и не е отразена в справката му за съдимост.

На 18.10.2017 год. обв.Й. подал заявление за издаване на свидетелство за управление на мпс пред св.А.Г.П. - системен оператор в Сектор ПП към ОД МВР - Монтана. Св.Пешева му разпечатала и бланки на декларации, вкл. и такава за деклариране на обичайното пребиваване. Обв.Й. попълнил в тази декларация обстоятелствата, че постоянния му адрес е в гр.Берковица, ул.Чайка № 1, където е и обичайното му пребиваване.

По ДП е назначена съдебно - почеркова експертиза /СПЕ/, съгласно, чието заключение подписите от името на В. Д. Й. в Декларация – Приложение № 3 към чл.63, ал.4 с дата 18.10.2017г., както и ръкописния текст „Берковица Чайка НР – 1” в Декларация – Приложение № 3 към чл.63, ал.4 с дата 18.10.2017г., са изпълнени от обв.Й..

Съгласно разпоредбата на § 6, т.46 от ДР на ЗДвП: „Обичайно пребиваване в Република България“ е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с

мястото, където то живее. За обичайно пребиваване на лице, чиито трудови връзки са на различно място от личните му връзки и което вследствие на това последователно пребивава на различни места в две или повече държави членки, се смята мястото, където са личните му връзки, при условие че лицето редовно се връща там. Спазването на последното условие не е необходимо, ако лицето пребивава в дадена държава членка за изпълнение на задача с определена продължителност. Следването в университет или в друго учебно заведение не се смята за смяна на обичайно пребиваване.“

Настоящия случай обаче не е такъв - обвиняемият не е пребивавал в друга държава - членка, за да следва или в изпълнение на задача с определена продължителност. Т.е. подадената декларация за обичайно пребиваване, подадена от Й. е с невярно съдържание, тъй като преди подаването й той е пребивавал в друга държава членка повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца.

С постановление от 29.11.2021г. лицето В. Д. Й., ЕГН *****, от гр.Берковица, област Монтана, но пребиваващ в Германия, е привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл.313, ал.1 от НК за това, че на 18.10.2017 год. в гр.Монтана, област Монтана, в Сектор Пътна полиция при ОДМВР - Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон - чл.151, ал.5 и ал.7 от Закон за движението по пътищата, се дава пред орган на властта - пред А.Г.П. - на длъжност системен оператор в Сектор Пътна полиция при ОДМВР -Монтана, за удостоверяване на истинността на обстоятелството, че обичайното му пребиваване (параграф 6, т.46 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП “Обичайното пребиваване в република България” е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее) е в гр.Берковица, област Монтана, Република България, като за периода от 18.10.2016 год. до 18.10.2017 год. Й. е пребивавал 261 дни в друга държава - членка на Европейския съюз – в Гросенкнетен от Алхорн, Германия.

Разпитан в хода на ДП обв.Й. е заявил, че не знаел какво означава „обичайно пребиваване” и моли да бъде приложен чл.78а НК. В рамките на съдебното производство обв.Й. не се явява, чрез адв. А. А. от МАК пледира за

налагане на минималния размер административно наказание.

Като се има предвид горното съдът намира, че обв.В. Д. Й. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.313, ал.1 от НК:

- на 18.10.2017 год. в гр.Монтана, област Монтана, в Сектор Пътна полиция при ОДМВР - Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон - чл.151, ал.5 и ал.7 от Закон за движението по пътищата, се дава пред орган на властта - пред А.Г.П. - на длъжност системен оператор в Сектор Пътна полиция при ОДМВР - Монтана, за удостоверяване на истинността на обстоятелството, че обичайното му пребиваване (параграф 6, т.46 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Обичайното пребиваване в република България" е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лице с мястото, където то живее) е в гр.Берковица, област Монтана, Република България, като за периода от 18.10.2016 год. до 18.10.2017 год. Й. е пребивавал 261 дни в друга държава - членка на Европейския съюз – в Гросенкнетен от Алхорн, Германия.

От субективна страна обв.Й. е проявил пряк умисъл – съзнавал е обществено опасния характер на деянието, предвиждал е обществено опасните му последици и е искал тяхното настъпване.

Страните не спорят по събраните в рамките на ДП доказателства, за това и съдът не ги обсъжда в детайли. Съдебното следствие протече без непосредствено събиране на доказателства, в т.ч. и на тези в рамките на ДП. Обв.Й. е заявил, че не желае предявяване на материалите по разследването и на практика не оспорва изложените факти и обстоятелства в Постановлението на РП – Монтана. Анализът на събраните доказателства води до извода, че по несъмнен начин обв.Й. е осъществил състава на престъплението по чл.313, ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна. Съдът изцяло споделя доводите на РП – Монтана по разбора на доказателствата и приложението на материалния закон, без да намира за необходимо да ги преповтаря. В Постановлението на РП – Монтана е допусната техническа грешка, като вместо датата 18.10.2017г., е дублирана датата 18.10.2016г., което по разбиране на настоящия съд не е довело до допускане на отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила.

Въз основа на доказателствата по ДП, не оспорени в рамките на съдебното производство, съдът признава за ВИНОВЕН обв.Й. за извършеното деяние по чл.313, ал.1 от НК, като намира, че са налице предпоставките на чл.78а, ал.1, б."а" – б."в" НК – следва да бъде ОСВОБОДЕН ОТ НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ, като му се наложи АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 1500 /хиляда и

петстотин/ лева. В особената част на НК за престъплението по чл.313, ал.1 от НК са предвидени наказания лишаване от свобода до три години или глоба от сто до триста лева. Обв.Й. е неосъждан съгласно справката за съдимост изготвена след справка с БС при РС – Берковица – съдът по месторождение на обв.Й.. Съгласно изискани данни от ЦБС при МП гр.София (ЕВРОПЕЙСКА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ЗА СЪДИМОСТ – (ECRIS) обв.Й. е осъждан с 5 бр. присъди във ФРГ, но с влезли в сила съдебни актове след 18.10.2017г. (там където е посочено в ЕИСС – ECRIS), без данни да са признати при условията на чл.463 и сл. от НПК. По отношение на обв.Й. не е прилагано и освобождаване от наказателна отговорност в РБ, а имуществени вреди от престъплението не са причинени, за да се налага тяхното възстановяване или обезпечаване. Процесният случай, не на последно място, не попада в хипотезите изброени в чл.78а, ал.7 от НК. Към момента на постановяване на настоящето Решение наказателната отговорност считано от 18.10.2017г. не е погасена по давност имайки предвид разпоредбите на чл.81, ал.3 вр. с чл.80, ал.1, т.4 от НК.

При определяне размера на административното наказание - глоба съгласно чл.78а, ал.1 НК, съдът взе предвид посоченото от обв.Й., че има собствена фирма за строителство, поради и което съдът наложи размер на глоба предвиден в чл.78а, ал.1 от НК над предвидения минимум, но под средния размер, отчитайки, че не са налице писмени данни за размера на доходите на обв.Й., макар и да е посочил, че има собствена фирма за строителство в Германия. Съдът не определи по-голям размер глоба, считайки, че и наложения е съобразен с тежестта на извършеното деяние от обв.Й.. Според настоящия съд липсват данни по делото и ДП, които да обосновават налагането на по-голям размер глоба.

Решаването на делото дава основание на съда да отмени наложената мярка за неотклонение “подписка” спрямо обв.Й..

На основание чл.189, ал.3 от НПК обв.Й. следва да заплати по сметка на ОД МВР - Монтана сумата – 133.50 (сто тридесет и три лева и 0.50 ст.) лева – деловодни разноски – възнаграждение и разноски за изготвената СПЕ, сумата (397.50 триста деветдесет и седем лева 0.50 ст.) – за извършен превод на документи от немски на български език, и по сметка на РС - Монтана сумата 1 0 (десет) лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителни листове.

На основание горното и чл.378, ал.4, т.1 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА обвиняемия В. Д. Й. – роден на XXXXXXXXX гр.Берковица, област Монтана, с посочен адрес в РБ – гр.Берковица, област Монтана, ул.Чайка № 1 и настоящ адрес във ФРГ – 90443 Анденранпен 39, гр.Нюрнберг, българин, български гражданин, с основно образование,

неженен, работи, неосъждан в РБ, ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 18.10.2017 год. в гр.Монтана, област Монтана, в Сектор Пътна полиция при ОДМВР - Монтана, потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на закон - чл.151, ал.5 и ал.7 от Закон за движението по пътищата, се дава пред орган на властта - пред А.Г.П. - на длъжност системен оператор в Сектор Пътна полиция при ОДМВР - Монтана, за удостоверяване на истинността на обстоятелството, че обичайното му пребиваване (параграф 6, т.46 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП “Обичайното пребиваване в република България” е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лице с мястото, където то живее) е в гр.Берковица, област Монтана, Република България, като за периода от 18.10.2016 год. до 18.10.2017 год. Й. е пребивавал 261 дни в друга държава - членка на Европейския съюз – в Гросенкнетен от Алхорн, Германия – престъпление по чл.313, ал.1 от НК.

На основание чл.313, ал.1 вр. с чл.78а, ал.1, б. ”а” – б. ”в” от НК ОСВОБОЖДАВА обв.В. Д. Й. от НАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ и му НАЛАГА АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева, която следва да се заплати от обв.Й. по сметка на МРС.

ОСЪЖДА обвиняемия В. Д. Й. със снета по-горе самоличност да заплати по сметка на ОД МВР - Монтана 133.50 (сто тридесет и три лева и 0.50 ст.) лева – деловодни разноски – възнаграждение и разноски за изготвената СПЕ, сумата (397.50 триста деветдесет и седем лева 0.50 ст.) – за извършен превод на документи от немски на български език и по сметка на РС - Монтана сумата 10 (десет) лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителни листове за събиране на наложеното административно наказание глоба и на разноските.

ОТМЕНЯ взетата в рамките на ДП мярка за неотклонение “Подписка” спрямо обвиняемия В. Д. Й..

Решението може да се обжалва или протестира пред Окръжен съд – Монтана в 15/ петнадесет/ дневен срок, считано от 14.01.2022г.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____